

РЕШЕНИЕ

№ 7627

гр. София, 07.12.2015 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав,
в публично заседание на 24.11.2015 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Добромир Андреев

като разгледа дело номер **9296** по описа за **2014** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 171 ал.1 т. 5, б. „б” от Закона за движението по пътищата (ЗДП).

Образувано е по жалба с вх.24139 от 24.09.2014г. по описа на АССГ подадена от С. С. М. [ЕГН] със съдебен адрес [населено място], ул.Н. В., [жилищен адрес] срещу принудителна административна мярка (ПAM), предприета по отношение на него на 11.09.2014 г. – преместване на паркирано пътно превозно средство - лек автомобил марка М., рег. [рег.номер на МПС] , паркиран на инвалидно място на ул.Г. без знанието на неговия собственик или на упълномощен от него водач.

Жалбоподателят счита, че наложената административна мярка е незаконосъобразна - в противоречие с чл.171 ал.1 т.5 б.б от ЗДвП, тъй като инвалидната карта не е невалидна.

Ответникът – Ю. М.- Ръководител отдел „Принудително преместване и специални паркинги“ в сектор “Принудително преместване“ при [фирма], редовно призован, явява се лично, като оспорва жалбата.

СГП редовно уведомена не изпраща представител.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени по реда на чл. 235 ал. 1 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК, събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установено следното:

Жалбата на оспорващия срещу наложената му принудителна административна мярка от 11.02.2014г. е подадена на дата 18.09.2014г., т.е в законоустановения срок, поради което е и допустима.

Предмет на оспорване в настоящото производство е принудителна административна мярка от категорията на тези предвидени в чл. 171, ал.1, т. 5, б. ”б” от ЗДвП.

В случая ПАМ е наложена в хипотезата на б. ”б” на ал.1, т. 5 от чл.171 на ЗДвП, а именно пътното превозно средство е паркирано в нарушение на правилата за движение на места, обозначени с неподвижен пътен знак, предупреждаващ за принудително преместване на паркирано превозно средство, както и когато създава опасност или прави невъзможно преминаването на другите участници в движението.

Оспореният административен акт е обжалван от легитимирано за това лице - водач на лекия автомобил.

Принудителната административна мярка е наложена на 11.02.2014г. около 10,50 часа от Ю. М. - Ръководител отдел „Принудително преместване и специални паркинги“ в сектор “Принудително преместване“ при [фирма]. В протокол №00005720 от 11.09.2014г. на екип за принудително преместване, като причина за налагането на ПАМ е посочен невалиден инвалиден стикер.

От събраните в хода на делото доказателства се установи следната фактическа обстановка:

На 10.09.2014г. вечерта св.С. и жалбоподателя, паркирали автомобил М., рег. [рег.номер на МПС] на инвалидното място на ул.Г. в [населено място], тъй като на следващия ден М. трябвало да ходи до болница в С. на преглед. На следващия ден, когато отишли на мястото, където било спряно МПС установили, че същото липсва. Служител на ЦГМ уведомил свидетеля, че МПС било репатрирано. На 11.09.2014г. около 10.50 часа св.Л. работел като шофьор на платформа към [фирма], като заедно със св.Г. били изпратени от дежурната част на адреса по сигнал на контролър в синята зона. Пристигнали на място и установили, че въпросният автомобил М., рег. [рег.номер на МПС] , спрян на инвалидно място на ул.Г. в [населено място], бил с видимо коригиран инвалиден стикер. Тогава свидетелите работели с полицаи с автопартурли, които били постоянно в движение в целия център. За проблемът със стикера се обадили на прекия си началник Ю. М. и му казали къде се намира и какъв е проблемът с него. След това ответника каза да изчакат малко, за да говори с някой. Скоро след това М. се обадил на св.К. и му наредил автомобилът да бъде вдигнат принудително, като преди самото вдигане да бъде заснет ясно, както и инвалидният стикер да се вижда ясно. Всичките снимки по делото били направени преди самото започване на репатриране на автомобила. Полицай на място не бил идвал, защото в същия момент служителите на МВР бил на друг сигнал.

Така изложената фактическа обстановка се установява от приетите по делото доказателства от административната преписка, тези с жалбата – удостоверение от [община], копие от карта за паркиране на хора с увреждания на жалбоподателя от 01.02.2015г., фискален бон от 11.09.2014г., протокол за принудително преместване на ППС 3259 от 11.09.2014г., протокол №00005720 от 11.09.2014г. на екип за принудително преместване, протокол за принудително преместване на ППС, сп. авт. №61 от 11.09.2014г, отчет за принудително преместени ППС № по ред 9882 от 11.09.2014г, 6 броя снимки, Заповед № РД-09-05-478/ 03.09.2012 г. на кмета на Столична община, с която са одобрени редът и условията за принудително преместване на неправилно паркирало ППС, писмо то СДВР и свидетелските показания на св.К., Г. и С..

При така установената фактическа обстановка настоящият състав прави и следните правни изводи:

С оглед на проверката, която съдът извършва по чл.168 от АПК на основанията по чл.146 от АПК, съдът приема, че оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, в предвидената от закона форма, не са допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила при неговото издаване, същият е съобразен с целта на закона.

На първо място настоящият състав намира, че ПАМ не е издадена от компетентен орган. Съгласно разпоредбата на чл.168 от ЗДвП „Определените от министъра на вътрешните работи длъжностни лица от службите за контрол и/или длъжностни лица, определени от собствениците или администрацията, управляваща пътя, могат да преместват или да нареждат да бъде преместено паркирано пътно превозно средство на отговорно пазене на предварително публично оповестено място без знанието на неговия собственик или на упълномощения от него водач.“ Видно от събраните в хода на делото доказателства, ПАМ е наложена от Ю. М. - Ръководител отдел „Принудително преместване и специални паркинги“ в сектор “Принудително преместване“ при [фирма]. Със Заповед № РД-09-05-478/ 03.09.2012г. на кмета на Столична община издадена на основание горепосочената разпоредба е одобрени редът и условията за принудително преместване на неправилно паркирало ППС, в т.7. е посочено, че „Принудителното преместване на ППС се извършва по нареждане на полицаи или служител на Столичния инспекторат от обекти на зелените системи, работещи в екип по т.3, след като същите установят нарушение на изискванията на ЗДвП или Наредбите на Столичната община по отношение на паркирането. Безспорно беше установено по делото, че ПАМ не е наложена от полицаи от отдел ПП при СДВР, видно от показанията на свидетелите, доколкото полицаите били заети с друг случай. В тази насока е и справка от СДВР на стр.63 от делото, от която става видно, че служител на СДРВ не е присъствал и не е нареждал принудителното преместване на процесното МПС. С оглед разпределението на доказателствена тежест, по делото не са ангажирани доказателства, затова, че Ю. М. е инспектор от Столичния инспекторат, упълномощен затова от Кмета на Столична община, което обстоятелство последния заявява в становището си по даването на ход на делото.

На следващо място, за да бъде наложена ПАМ, съобразно Заповед № РД-09-05-478/ 03.09.2012 г. на кмета на Столична община, с която са одобрени редът и условията за принудително преместване на неправилно паркирало ППС в т.2 се посочва, че първо следва да бъде констатирано нарушение. В случая, твърденията на ответника, в тази насока бяха свързани с използването на невалидна карта за паркиране на хора с увреждания. Относно материалната законосъобразност на наложената ПАМ следва да бъде отчетено обстоятелството, че по отношение на заснетата карта за паркиране на хора с увреждания №00004 от служителите на ЦГМ на стр.33 от делото с №0003, валидност 01.02.2015г., то жалбоподателя ангажира доказателства - удостоверение от [община] и копие от карта за паркиране на хора с увреждания на жалбоподателя от 01.02.2015г., от които се установява, че процесната карта е била валиден към дата 11.09.2014г.

С оглед горното, съдът намира жалбата за основателна и доказана, поради което следва да бъде уважена, а постановената на 11.09.2014г. ПАМ следва да бъде отменена, доколкото не е издадена от компетентен орган, и е постановена в противоречие с материалния закон.

Доколкото по делото липсват доказателства за внесена държавна такса от жалбоподателя, съдът намира, че същият следва да бъде осъден за заплати такава в

размер на 10 лв. в полза на АССГ, независимо от изхода на спора, тъй като в хода на делото от жалбоподателя не са претендирани направените по делото разноски.

Воден от гореизложените мотиви, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба С. С. М. [ЕГН] със съдебен адрес [населено място], ул.Н. В., [жилищен адрес] принудителна административна мярка (ПАМ) - предприета на 11.09.2014г. и състояща се в принудително преместване на паркирано пътно превозно средство - лек автомобил марка М., рег. [рег.номер на МПС] , паркиран на инвалидно място на ул.Г., [населено място], без знанието на неговия собственик или на упълномощен от него водач.

ОСЪЖДА С. С. М. [ЕГН] със съдебен адрес [населено място], ул.Н. В., [жилищен адрес] да заплати да заплати на Административен съд София - град сумата в размер на 10 /десет/ лева, представляваща дължимата от жалбоподателя държавна такса.“

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република Б. в 14 дневен срок от връчването до страните и СГП.

СЪДИЯ: